

Jan Stam overwoog aftreden

‘Ik heb hatemail ontvangen, bedreigingen...’

BERGEN - “Of ik heb overwogen het bijltje erbij neer te gooien? Ja. Absoluut. De inhoudelijke uitdagingen van dit werk - echt, daar geniet ik met volle teugen van. Daarom doe ik het ook. Maar op een gegeven moment ontstond er binnen de gemeente een atmosfeer van alléén maar tegenstand. Ik heb hatemails gehad, bedreigingen. Niet dat ik bang was hoor, fysiek, maar het raakt je wel.”

Zo. Het hoge woord is eruit. Ook Jan Stam (1956, Egmond aan Zee) - wethouder van financiën, ruimtelijke ordening, planologie, grondzaken, openbare werken en wijkgericht werken - blijkt maar een mens te zijn. Van vlees en bloed, van huid en haar, van hoofd en hersens welteverstaan.

Roddel en achterklap

Het collegelid kreeg de afgelopen maand de nodige kritiek te verwerken. En niet alleen inhoudelijk - nee, ook ‘de mens’ Jan Stam leek wel ter discussie te staan. De wethouder: “Tegen inhoudelijke kritiek kan ik me prima verdedigen, maar als roddel en achterklap de kop opsteken, als het in de privésfeer terecht komt, tja, dan ga je je wel afvragen: wil ik dit nog wel?”

Vooralsnog wel dus, en gelukkig zit hij er thans vrij kalm bij - in zijn werkkamer op het gemeentehuis. Stam, afkomstig uit een ‘sociaaldemocratisch arbeidersnest’, afficheert zich zowel met het volkse (Feyenoord) als het intellectuele (Frank Zappa), en kan dus best tegen een stootje - je bent *derper* of niet. Maar er zijn wel grenzen, vindt hij. Stam: “Dat het wethouderschap betekent dat je het een en ander inlevert, vooral ten aanzien van je vrije tijd en je gezin, vind ik prima. Dat weet je. Maar je wilt natuurlijk wel - zoals de Belgen plegen te zeggen - een beetje *plezant* met elkaar omgaan, een klein beetje normaal. Nou, daar was de voorbije maanden absoluut geen sprake van.”

Ideën

Het moge duidelijk zijn: de in mei gepresenteerde Gebiedsvisie heeft zijn sporen achtergelaten. Alsof Stam de gewraakte visie hoogstpersoonlijk zélf op papier had gezet. “Even voor de goede orde”, aldus Stam in dat kader, “voor de ont-

Jan Stam in zijn werkkamer. “Tegen inhoudelijke kritiek kan ik me prima verdedigen, maar als roddel en achterklap de kop opsteken, als het in de privésfeer terecht komt, tja, dan ga je je wel afvragen: wil ik dit nog wel?” (Foto: Bertil van Beek / RM)

wikkeling van de Gebiedsvisie hebben we pákken papier uit het nabije verleden gebruikt. Met allerhande ideeën over de eventuele ontwikkeling van de dorpen en het landelijk gebied. Resultaten van gesprekken met burgers die gehouden zijn, analyses van landschap en natuur, van de economie. En we hebben brainstormsessies gedaan met de gemeenteraad. Daarna hebben we een bureau ingeschakeld (Amer uit Amersfoort, red.), dat alles heeft verwerkt en op papier gezet.”

De rest is bekend: de Gebiedsvisie kwam, zag en werd uiteindelijk grotendeels afgeschoten, met name wat betreft de woningbouwlocaties rond het dorp Bergen. De heftige reacties vanuit de burgerij lijken zodoende wortel te hebben geschoten. Stam: “Zonder de discussie te voeren wat een uiteindelijke bouwstop eigenlijk voor het dorp Bergen betekent. Er werd voortdurend geroepen: ‘De plannen zijn er al, dus kunnen we er toch niets meer aan doen...’ Tja. Als mensen zo redeneren, en zelfs roepen dat ik onder één hoedje met projectontwikkelaars zou spelen en dat als vaststaand feit neerzetten, dan wordt het lastig om nog tot een fatsoenlijk gesprek te komen.”

Huisvestingtaak

Hij vervolgt: “Sommige mensen gaan er kennelijk aan voorbij dat wij als gemeentebestuur te maken hebben met een huisvestingtaak. Te weten: minimaal negenhonderd woningen die gebouwd moeten zijn voor 2015. En voor de periode erna worden ook al afspraken gemaakt. Wat dat betreft heeft de gemeenteraad met haar Gebiedsvisiebesluit het dorp Bergen volkomen ‘op slot’ gegooit.

Met alle gevolgen van dien voor de bevolkingsontwikkeling, want waar moet de Bergense jeugd van nu straks wonen? Maar goed, de gemeenteraad is uiteindelijk de baas en heeft een keus gemaakt.”

Zijn laatste woorden verraden enige teleurstelling. Toch? “Inderdaad”, beaamt Stam, “gelukkig zit er voor de Egmond en Schoorl nog enige rek in, qua woon- en bouwontwikkeling, anders hadden ze me nu inderdaad wel naar huis kunnen sturen, haha...”

Kan de wethouder - van financiën óók immers - nog iets positiefs vertellen over het huishoudboekje van de gemeente? Stam: “Nou, dat denk ik wel. Zoals bekend staan wij met name vanwege de nasleep van de fusie in 2001 onder toezicht van de

Provincie. Gelukkig hebben wij een paar weken geleden een sluitende begroting voor 2009 gepresenteerd, waardoor we de verwachting hebben dat het preventief toezicht in januari wordt opgeheven. Nee, nee, ik verwacht ook niet dat de kredietcrisis invloed op de gemeentelijke financiën zal hebben. Onze reserves staan gelukkig ook niet in IJsland uit...”

Boodschap

Tot slot nog een laatste boodschap voor de Bergense burgerij? “Ja, dat in de politiek iedereen altijd een beetje moet inleveren. Bij welk project dan ook. Als we straks het centrum van Bergen gaan aanpakken, óók weer in samenspraak met de burgers trouwens, heb je ook te maken met allerlei belangetjes. Van de omwonenden, de detailhandel, de horeca - de politieke kunst is dan om een traject af te leggen, waar iedereen een beetje blij van wordt. Niemand zal honderd procent blij zijn, want iedereen doet concessies. Altijd. Honderd procent tevredenheid voor alle partijen is onmogelijk, want dan zouden we in Utopia leven. Maar helaas: Utopia bestaat niet.”

(FO)